

Makkonen, Wallén
7.1.2013

Ympäristöministeriö
PL 35
00023 Valtioneuvosto

Lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi ympäristönsuojelulaiksi sekä eräistä siihen liittyvistä laeista

Viite: YM16/400/2012

Energiateollisuus ry kiittää mahdollisuudesta antaa lausunto luonnoksesta hallituksen esitykseksi ympäristönsuojelulaiksi ja eräistä siihen liittyvistä laeista. Laki on hyvin keskeinen energiateollisuuden toimintaympäristön kannalta ja vaikuttaa merkittävästi toteutettaviin investointeihin ja energiantuotannon toimintaedellytyksiin.

Energiateollisuus peräänkuuluttaa ympäristönsuojelulain uudistamisessa lain selkeyttä, ennustettavuutta ja turvaa toteutettaville investoinneille. Energia-alaan ja erityisesti energian tuotantorakenteeseen kohdistuu tällä hetkellä huomattavaa muutospainetta. Teollisuuspäästödirektiivin asettamien vaatimusten lisäksi energia-ala vastaa parhaillaan yhteiskunnan asettamiin tavoitteisiin vähähiilisestä yhteiskunnasta, uusiutuvan energian lisäämisestä ja energiaomavaraisuuden parantamisesta. Ympäristönsuojelulain uudistamisen tulee mahdollistaa näiden tavoitteiden saavuttaminen. Kansantalouden kannalta on tärkeää välttää virheinvestoinnit.

Energiateollisuuden huolena on ympäristölainsäädännön kehittyminen yhä monimutkaisemmaksi, laajemmaksi ja vaativammaksi. Ehdotuksen mukaisena uudistuneen ympäristönsuojelulain tulkinnanvaraisuus lisääntyy useissa kohdissa. Tämä aiheuttaa epäselvyyttä ja asettaa paineita luvan käsittelijöille, mikä johtanee epäselviin, vaikeasti ennakoitaviin lupapäätöksiin ja edelleen valituksiin. Myös lupahakemusten valmistelu vaikeutuu epäselvien vaatimusten vuoksi. Esitystä annettaessa tulisi muistaa, että ympäristönsuojelulain vaatimat lupakäsittelyt 2000-luvun alussa kestivät useita vuosia, siitäkin huolimatta, että vaatimusten oletettiin olevan selkeitä.

Teollisuuspäästödirektiivistä tulevat muutokset vietävä nopeasti eteenpäin

Ympäristönsuojelulain uudistamisella toimeenpannaan teollisuuspäästödirektiivin vaatimukset. Arviolta noin 1 miljardin euron ympäristöinvestoinnit tulee tehdä olemassa oleviin suuriin polttolaitoksiin 1.1.2016 mennessä. Aikataulu on teollisuudelle tiukka ja siksi on hyvä, että direktiivin mahdollistamat, lisäaikaa tarjoavat joustot ollaan ottamassa Suomessakin käyttöön. Lisäajalla voidaan välttää virheinvestoinnit, olemassa olevan tuotantokapasiteetin enneaikainen alasajo ja heikennykset energian toimitusvarmuuteen. Joustavuuselementtien käyttö ei uhkaa ympäristönsuojelullisia tavoitteita, koska teollisuus käyttää jo nyt tehokkaita päästöjen vähennystekniikoita. SYKEN selvityksen mukaan teollisuuspäästödirektiivillä saavutettavat ympäristöhyödyt jäävät Suomessa melko vähäisiksi.

Energiateollisuus ry

Fredrikinkatu 51–53 B, 00100 Helsinki

PL 100, 00101 Helsinki

Puhelin: (09) 530 520, faksi: (09) 5305 2900

www.energia.fi

Kansallisiin tarpeisiin perustuvilla lakimuutoksilla tarvitaan toinen valmisteluvaihe

Lakiin on valmisteltu koko joukko muutoksia, jotka eivät perustu teollisuuspäästö-direktiivin toimeenpanoon. Näitä ovat muun muassa luonnonarvosääntely, melua koskevat säännökset, ennaltavarauslupasuunnitelma, energia- ja materiaali-tehokkuudesta annettavat määräykset sekä kemikaalien käyttöä ja säilytystä koskevat huolehtimisvelvollisuudet. Näillä muutoksilla ei myöskään ole EU:n asettamaa aikataulua.

Monet esitetyistä muutoksista heikentävät toiminnanharjoittajan oikeusturvaa ja toimintaedellytyksiä sekä vaarantavat energiapolitiikan tavoitteiden toteuttamisen. Riittäviä vaikutusarvioita ei ole kiireisessä valmistelussa tehty.

Kansallisten muutostarpeiden toteutustapa tulee valmistella huolellisesti ja tehdä kattavat vaikutusarviot. Ympäristönsuojelulaki tulee uudistaa kahdessa vaiheessa. Ensimmäinen on teollisuuspäästödirektiivin vaatimusten nopea toimeenpano. Toisessa vaiheessa toimeenpantaisiin kansalliset tarpeet lain uudistamiselle. Tässä yhteydessä toteutettaisiin erityisesti hallitusohjelman mukainen YVA-, kaava- ja luvitusmenettelyjen päällekkäisyyksien purkamisen ja nopeuttaminen. Energiateollisuus pitää valitettavana, että tämä sujuvoittaminen ei ole toistaiseksi edennyt. Työ pitää aloittaa viipymättä, jotta voidaan huolehtia toimialamme investointiedellytyksistä.

Esitetyt luonnonarvo- ja melusäännökset vaarantavat energiapolitiikan tavoitteiden mukaiset investoinnit

Hallitusohjelman mukaisesti ympäristönsuojelulain kokonaisuudistuksen tavoitteena on muun ohella torjua ilmastonmuutosta. Lisäksi hallitusohjelman mukaan: "Päästöjen vähentämisessä ja samalla energiansaannin turvaavassa työssä energiatehokkuus, toimitusvarmuus, energian kohtuuhintaisuus sekä omavaraisuuden lisääminen muodostavat yhteen sovitettavien tavoitteiden kokonaisuuden. Uusiutuvien energianlähteiden osuutta lisätään aiemmin asetetun EU-tavoitteen mukaisesti määrätietoisesti ja kustannustehokkaasti, sekä uusiutuvan energian kansallisesta tavoitteesta pidetään kiinni."

Pidämme esitettyjä säännöksiä luonnonarvojen ja melun osalta epäonnistuneina ja näiden tavoitteiden vastaisina. Energiateollisuus esittää, että näiltä osin lakia ei vietäisi eteenpäin.

Luonnonarvojen sääntely (11 §)

Luonnonarvojen määrittely ei kuulu ympäristönsuojelulakiin, vaan luonnonsuojelua tulee tarkastella kokonaisuutena ja yhtenäisin kriteerein. Ympäristönsuojelulain soveltamisalana on ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen, nyt lain soveltamisalaa laajennettaisiin maankäytön muutoksiin. Tämä olisi suuri periaatteellinen muutos, joka sekoittaisi lakien välisiä suhteita. Toimijoiden, viranomaisten ja kansalaisten kannalta tarvitaan selkeää ja johdonmukaista lainsäädäntöä. Ehdotettu muutos vie päinvastaiseen suuntaan.

Luonnonarvon merkittävyyden arviointikriteerit ovat tulkinnanvaraisia ja epäselviä. Tämä vaarantaa oikeusvarmuuden ja lupakäytännön ennustettavuuden. Luonnonarvo on määritelty väljästi, laajasti ja tulkinnanvaraisesti, mikä on omiaan avaamaan kokonaan uuden selvitys- ja valituskierteen sekä vuosia kestävästi oikeuskäytännön muotoutumisen. Ehdotettu 11 § luo maankäyttö- ja rakennuslain rinnalle päällekkäisen tavan kyseenalaistaa maakunta- ja yleiskaavan sisältö. Tästä aiheutuu hallinnolle kaksinkertainen määrä työtä, kun luonnonarvoja tutkitaan ensin kaavoituksessa ja sen jälkeen ympäristölupamenettelyssä arvioidaan, onko luonnonarvoja tutkittu kaavoituksessa riittävästi.

Uusi, esitetty säännös on vastoin hallitusohjelman tavoitetta poistaa YVA-, lupa-, kaavoitusmenettelyjen päällekkäisyyttä, sekä nopeuttaa ja virtaviivaistaa näitä menettelyjä. Energiateollisuus vastustaa lisäystä.

Melusäätely (5 §, 8 §, 9 § ja 141 §)

Ehdotetuilla melusäädöksillä on huomattavat vaikutukset muun muassa tuulivoiman lisäämiseen.

Ehdotuksessa meluasioita säädeltäisiin 5 §:n, 8 §:n, 9 §:n ja 141 §:n nojalla. 141 §:n nojalla säädetään ääniympäristön laadusta ja laatutavoitteista. Ehdotetun 141 §:n ja sen mukaisen asetuksenantovaltuuden suhde 8 §:ään ja 9 §:n mukaiseen asetuksenantovaltuuteen on epäselvä ja johtaa päällekkäiseen ja ristiriitaiseen säätelyyn. Ympäristönsuojelulakiin ehdotettu 141 § on poistettava ja muissa säännöksissä toteutettavaa melusäätelyä on selkeytettävä.

Energiateollisuus kannattaa valtioneuvoston asetuksen antamista tuulivoimamelulle. Asetuksen ohjearvoissa on kuitenkin tarpeen sovittaa yhteen terveys- ja ympäristöhaittojen ehkäisy sekä hallitusohjelman mukainen ja EU:n uusiutuvan energian tavoitteeseen perustuva tuulivoimarakentaminen.

Lain toimeenpanossa huomioitavaa

Ympäristönsuojelulain rinnalla päivitetään ympäristönsuojeluasetus ja luodaan tarvittavaa ohjeistusta. Koska asetuksen valmistelu tapahtuu vasta myöhemmin ja siten asetusluonnosta ei ole arvioitavissa lakiehdotuksen rinnalla, jää tulevan lainsäädännön kokonaisuus epäselväksi. Energiateollisuus odottaa, että muun muassa ympäristönsuojeluasetuksessa määrätty viranomaisten yhteistyö (17 §, 33 a §) otetaan tehostetusti käyttöön. On erityisen tärkeää, että pelastuslain, kemikaalilainsäädännön ja energia- ja materiaalitehokkuuden osalta hyödynnetään näihin perehtyneiden viranomaisten resursseja. Ympäristöhallinnon ei tule rakentaa näille rinnakkaisia organisaatioita.

Ympäristönsuojelulaissa on ongelmallista, ettei se juuri erottele olemassa olevien ja uusien toimintojen lupakäsittelyjä toisistaan. Tähän voidaan osittain vastata lupamääräysten tarkistamista (88 §) koskevassa asetuksessa. Asetuksessa tulisi määrätä lupahakemuksen sisällöstä siten, että lupahakemus rajoittuisi vain tarpeellisiin, muuttuneihin osiin. Olennaista olisi, että tarkistushakemukset olisivat huomattavasti suppeampia kuin ensimmäinen lupahakemus. Lupamääräysten tarkistamisella ei aina ole tarpeen korvata aiempaa päätöstä kokonaan vaan ainoastaan tarkistamisen kannalta tarpeelliset osat.

Säännöskohtaiset kommentit

5 §, 8 § ja 9 § melusääntelyn kannalta

Melun sääntelyyn liittyvät säännökset (5§, 8§, 9§ ja 141§), ovat epäselvät ja keskenään ristiriitaiset.

Lain 5 § 1 momentin mukaan ympäristön pilaantumisella tarkoitetaan ihmisen toiminnasta aiheutuvaa aineen, energian, melun, värinän, säteilyn, valon tai hajun päästämistä ympäristöön, jonka seurauksena aiheutuu esimerkiksi terveyshaittaa tai ympäristön yleisen viihtyvyyden vähentymistä. Saman pykälän kolmannen momentin mukaan terveyshaitalla tarkoitetaan ihmisessä todettavaa sairautta, muuta terveydenhäiriötä tai sellaisen tekijän tai olosuhteen esiintymistä, joka voi vähentää väestön tai elinympäristön terveellisyyttä.

Ehdotetussa 8 §:ssä säädetään toiminnan harjoittajalle yleinen velvollisuus ehkäistä ennalta ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan haitalliset ympäristövaikutukset tai, milloin haitallisten vaikutusten syntymistä ei voida kokonaan ehkäistä, rajoitettava ne mahdollisimman vähäisiksi. Ehdotettu 8 § yhdessä 5 § kanssa edellyttäisi tuulivoimaloiden rakentamista siten, että niistä ei aiheudu sellaista melua, joka olisi terveyshaitta, vähentäisi ympäristön yleistä viihtyisyyttä tai ympäristön soveltuvuutta yleiseen virkistyskäyttöön tai loukkaisi muutoin yleistä tai yksityistä etua. Näin kirjattuna ehdotetut pykälät vaikeuttaisivat tuulivoimarakentamista huomattavasti. Energiateollisuus korostaa, että terveyshaittaa ei saa aiheuttaa, mutta viihtyvyys on aina intressien yhteensovittamista. Intressien yhteensovittaminen viihtyvyyden osalta tulee käsiteltävä muun muassa kaavoituksessa, jossa on kielletty aiheuttamasta kohtuutonta haittaa, mutta viihtyisyyteen sallitaan muutoksia. Ehdotetut 5 § ja 8 § eivät saa olla tämän kanssa ristiriidassa.

Ehdotetun 9 §:ssä säädetään ympäristön pilaantumisen ja sen vaaran ehkäisemistä koskevista valtioneuvoston asetuksenantovaltuuksista. Energiateollisuus kannattaa valtioneuvoston asetuksen antamista tuulivoimamallulle. Asetuksen ohjearvoissa on kuitenkin tarpeen sovittaa yhteen terveys- ja ympäristöhaittojen ehkäisy sekä hallitusohjelman mukainen ja EU:n uusiutuvan energian tavoitteeseen perustuva tuulivoimarakentaminen.

Ympäristönsuojelulakiin ehdotettu 141 § on poistettava ja muissa säännöksissä toteutettava melusääntelyä on selkeytettävä. 141 §:n osalta kommentoimme esitystä tarkemmin kyseisen säännöksen yhteydessä.

8 § Toiminnasta aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ja sen vaaran ehkäiseminen

Säännös on epäselvä ja sen suhde 9 §:ään, 10 §:ään ja 14 §:ään tulisi tarkistaa. 8 § 4 momentti vaikuttaa tarpeettoman yksityiskohtaiselta ja tuntuu antavan valtuudet säätää tiettyjen nimettyjen toimialojen vaatimuksista jopa muita toimialoja kattavammin. Näitä ovat esimerkiksi vaatimukset toiminnan laajuuden ja toiminta-aikojen rajoittamisesta. Edellä mainituista vaatimuksista ei nähdäksemme tulisi kategorisesti määrätä kaikissa annettavissa valtioneuvoston asetuksissa. Esimerkiksi energiantuotannon kannalta toiminta-ajan rajaaminen on ongelmallinen. Säännöksen 5 momentin lisäarvo suhteessa 10 §:n yleiseen säännökseen on kyseenalainen. Energiateollisuus esittää 8 § 4 ja 5 momentin poistamista. Muilta osin säännös tulisi jättää jälkivalmisteltavaksi.

Energiateollisuus viittaa asiassa lisäksi Elinkeinoelämän keskusliiton lausuntoon.

10 § Sijoituspaikan valinta

Sijoituspaikan valinta tarkastellaan säännöksessä pilaantumisen vaaraa aiheuttavan toiminnan sijoittumisen kannalta. Yksityiskohtaisiin perusteluihin tulisi lisätä myös

vastakkainen näkökulma: haittaa kärsivää toimintaa ei tulisi sijoittaa jälkikäteen liian lähelle jo olemassa olevaa teollista toimintaa. Kaavoituksella on tärkeä merkitys asiassa ja tiettyä suojaetäisyyttä myös muun muassa uusien asuntoalueiden sijoittamisessa tulisi edellyttää.

11 § Toiminnan sijoituspaikan luonnonarvot

Energiateollisuus vastustaa lisäystä. Luonnonarvojen määrittely ei kuulu ympäristönsuojelulakiin, vaan luonnonsuojelua tulee tarkastella kokonaisuutena ja yhtenäisin kriteerein. Toimijoiden, viranomaisten ja kansalaisten kannalta tarvitaan selkeää ja johdonmukaista lainsäädäntöä. Ehdotettu muutos vie päinvastaiseen suuntaan.

Luonnonarvon merkittävyyden arviointikriteerit ovat tulkinnanvaraisia ja epäselviä. Tämä vaarantaa oikeusvarmuuden ja lupakäytännön ennustettavuuden. Luonnonarvo on määritelty väljästi, laajasti ja tulkinnanvaraisesti, mikä on omiaan avaamaan kokonaan uuden selvitys- ja valituskierteen sekä vuosia kestäväen oikeuskäytännönmuotoutumisen.

Energiateollisuus ei lähtökohtaisesti pyri hakeutumaan luonnonarvoiltaan tärkeille alueille ja siksi tieto näistä alueista pitää olla käytössä jo ennen lupamenettelyn aloittamista. Kaavojen sisältövaatimuksista, muun muassa luonnonarvojen huomioimisesta, säädetään maankäyttö- ja rakennuslaissa (MRL). Sisältövaatimusten vastainen kaava voidaan kumota MRL:n mukaan tehdyn valituksen johdosta. Ehdotettu 11 § luo MRL:n rinnalle päällekkäisen tavan kyseenalaistaa maakunta- ja yleiskaavan sisältö.

Ehdotettu 11 § velvoittaa ympäristölupaviranomaisen arvioimaan, onko hankkeen sijoittumisedellytyksiä ja alueen luonnonarvoja tutkittu riittävästi maakunta- tai yleiskaavoituksessa. Tästä aiheutuu hallinnolle kaksinkertainen määrä työtä, kun luonnonarvoja tutkitaan ensin kaavoituksessa ja sen jälkeen ympäristölupamenettelyssä arvioidaan, onko luonnonarvoja tutkittu kaavoituksessa riittävästi.

Uusi, esitetty säännös on vastoin hallitusohjelman tavoitetta poistaa YVA, lupa-, kaavoitusmenettelyjen päällekkäisyyttä, sekä nopeuttaa ja virtaviivaistaa näitä menettelyjä.

Tarkempien perusteluiden osalta tuemme EK:n, TEM:n, MMM:n ja MTK:n eriäviä mielipiteitä, jotka jätettiin YM:n projektiryhmän 4 työskentelyn osalta.

13 § Ennaltavaraumisvelvollisuus

Säännöksessä veloitetaan ennakoiviin toimiin onnettomuuksien ja muiden poikkeuksellisten tilanteiden varalta. Toiminnanharjoittajan on laadittava nämä tilanteet huomioiva varautumissuunnitelma. Säännöksen tarpeellisuus ja suhde muihin selvityksiin jää epäselväksi. Toiminnanharjoittajilta edellytetään jo nyt pelastuslain mukainen ulkoinen ja sisäinen pelastussuunnitelma, TUKESille toimitettavat turvallisuus selvitys ja toimintaperiaateasiakirja sekä ympäristöluvassa usein määrättävä ympäristöriskianalyysi. Ennen uusien menettelyjen luomista tulisi selvittää olemassa olevien suunnitelmien kehitysmahdollisuudet. Eri hallinnon alojen päällekkäistä säätelyä tulisi välttää kaikin tavoin.

Varautumissuunnitelman lisäarvo olemassa olevien, pitkään toimineiden laitosten osalta voidaan kyseenalaistaa. Vaadittava suunnitelma pitäisikin perustua tarpeeseen. Säännös pitäisi muotoilla lievemmin "tätä varten toiminnanharjoittajalta voidaan edellyttää riskinarviointiin perustuva varautumissuunnitelma".

Perusteluiden mukaan muun muassa pelastuslaissa säädetty pelastussuunnitelma voidaan ottaa huomioon veloitteen täyttämässä. Säännös pitäisi kirjoittaa siten, että olemassa olevat suunnitelmat huomioidaan veloitteen täyttämässä ja että määräykset annetaan yhteistyössä muiden valvontaviranomaisten kanssa. Säännös ei saa johtaa

tilanteeseen, että toiminnanharjoittaja joutuu tekemään samasta aihepiiristä useita varautumissuunnitelmia eri viranomaisille. Jos säännöksellä ei ole tarkoitus luoda uusia velvoitteita suurille laitoksille, ne pitäisi yksiselitteisesti rajata soveltamisen ulkopuolelle.

Koska säännös on uusi ja sen vaikutuksia ei ole riittävästi arvioitu, se tulisi poistaa ehdotuksesta jälkivalmisteltavaksi.

15 § Maaperän pilaamiskielto

Säännöksen ensimmäiseen momenttiin on lisätty 'sijoittaa'-sana. Saatujen tietojen mukaan lisäyksellä ei ole tarkoitus muuttaa ympäristölupakäytäntöjä. Energiateollisuus pitää lisäystä tarpeettomana uhkana tuhkien ja muiden uusiomateriaalien hyötykäytön edistämiseksi. Lisäys tulee pahimmassa tapauksessa vaikeuttamaan sekä ympäristöluvan saamista että johtamaan maarakennusyrytysten haluttomuuteen hyödyntää uusiomateriaaleja. Perusteltuna pelkona on, että lisäys tulee vesittämään nk. Mara-asetuksen (591/2006) käytön. Tämä on ristiriidassa hallitusohjelman ja yleisten materiaalitehokkuustavoitteiden kanssa. Säännökseen lisätty sana tulisi poistaa.

18 § Kemikaalien käyttöä ja säilytystä koskevat huolehtimisvelvollisuudet

Ympäristölainsäädännön ei tulisi tarpeettomasti laajentua turvallisuus- ja kemikaaliviraston Tukesin hallinnon alalle. On myös huomioitava, että kemikaalien käyttöön, kuten niiden korvaamiseen liittyvät vaatimukset perustuvat REACH-asetukseen. Kansallisella sääntelyllä, saati lupamääräyksillä, ei voitane poiketa asetuksesta. Pelkona on, että tämänkaltaisten säännösten johdosta lupamenettelyt tulevat monimutkaistumaan ja pidentymään. Hallinnon resurssien tehokas käyttö pitää varmistaa ja mahdolliset lupamääräykset pitää tehdä Tukesin kanssa yhteistyössä. Jos säännöksellä ei ole tarkoitus luoda uusia velvoitteita suurille laitoksille, ne pitäisi yksiselitteisesti rajata soveltamisen ulkopuolelle. Koska säännös on uusi ja sen vaikutuksia ei ole riittävästi arvioitu, se tulisi poistaa ehdotuksesta jälkivalmisteltavaksi.

3 luku Viranomaiset ja niiden tehtävät

Ympäristönsuojelulaki erottelee viranomaiset hallinnonalojen mukaisesti. Lain tulisi ohjata viranomaisia yhteistyöhön erityisesti siten, että ympäristönsuojelulaissa tarkoitettujen viranomaisten tulisi hyödyntää muiden viranomaisten asiantuntijuutta (28§).

31 § Luvanvaraisuus rekisteröinnin sijaan

Säännöksen 1. momentin 4 kohdassa säädetään, että rekisteröitävällä laitoksella tulee olla ympäristölupa, jos se on osa suurta laitosta. Lupamenettelyjen keventämiseksi rekisteröintimenettely tulisi säilyttää kohdassa 4, mutta rekisteröinti voitaisiin tällöin tehdä valtion ympäristölupaviranomaiselle. Muutos vastaisi lain yleisperusteluissa todettuun lupamenettelyn keventämistarpeeseen "hyödyntämällä lupamenettelyä hallinnollisesti keveämpää ilmoitusjärjestelmää".

47 § Eri toimintojen lupien samanaikainen käsittely

Säännöksessä kuvattu menettely tulisi olla pääasiallinen tapa, mutta siitä pitäisi pystyä poikkeamaan. Säännöksen soveltaminen ei saisi johtaa siihen, että kiireellisempi käsittely estyy. Ehdotettu sanamuoto "erityisestä syystä" on johtanut siihen, että säännöksestä on ollut tarpeettoman vaikea poiketa. Sanamuoto tulisi lieventää muotoon "perustellusta syystä".

59 § Energian ja materiaalin käytön tehokkuutta koskevat määräykset

Energiateollisuus tukee TEM:n ja EK:n projektiryhmässä 1 esittämiä eriäviä mielipiteitä. Ehdotettu 59 § vaarantaa vapaaehtoisuuteen pohjautuvat, hyvin toimivat energiatehokkuuden sopimusjärjestelmät, joissa toiminnanharjoittaja voi valita ja ajoittaa toimintaansa sopivimmat ja kustannustehokkaimmat keinot liikesalaisuuksia vaarantamatta. Jos säännöksellä ei ole tarkoitus luoda uusia velvoitteita suurille laitoksille, ne pitäisi yksiselitteisesti rajata soveltamisen ulkopuolelle.

Energiatehokkuusdirektiivin täytäntöönpano on alkamassa ja siinä yhteydessä tarkastellaan, miten energiatehokkuusdirektiivin velvoitteet toimeenpannaan. Säännös ja vastaavat viittaukset 54 §:stä tulisi poistaa ehdotuksesta.

Energiateollisuus viittaa asiassa lisäksi Elinkeinoelämän keskusliiton lausuntoon ja tukee siinä esitettyjä näkökohtia.

69 § Maaperään ja pohjaveteen liittyvä tarkkailu ja tarkkailumääräykset

Maaperän ja pohjaveden tarkkailun pitää perustua riskinarviointiin eikä epätodennäköisten tekijöiden perusteella tule edellyttää raskasta tarkkailua. Tarkkailun tarveharkinta tulisi ilmetä säännöksestä ja sen perusteluista selkeästi. Lisäksi perusteluissa olisi syytä tuoda esille, että olemassa olevissa laitoksissa maaperän tarkkailu on käytännössä erittäin vaikeaa, ellei mahdotonta toteuttaa esimerkiksi asfaltoidulla laitosalueella. Myös tarkkailtavien parametrien suhteen pitää käyttää kohtuullisuus- ja tarkoituksenmukaisuusharkintaa. Ensisijaisena toimenpiteenä ovat aina maaperän ja pohjaveden pilaantumisen estämiseksi tehtävät toimenpiteet kuten erilaiset varojärjestelmät ja toissijaisena keinona tarkkailu, käytännössä yleensä pohjaveden tarkkailu.

Tarkkailumääräyksen antamisessa tulisi arvioida tarkkailulla saavutettava lisäarvo suhteessa kustannuksiin; erityisesti olemassa olevissa kohteissa. Säännöksen laajemman arvioinnin tekee erityisen ongelmalliseksi komission ohjeen puuttuminen.

Säännöksen 2 momenttia esitetään muutettavaksi seuraavasti:

Toiminnanharjoittajan on huolehdittava määräajoin suoritettavasta maaperän ja pohjaveden tarkkailusta ottaen huomioon laitosalueella olevat vaaralliset aineet, jotka saattavat aiheuttaa todennäköisesti aiheuttavat maaperän tai pohjaveden pilaantumista, (merkitykselliset vaaralliset aineet) sekä maaperän ja pohjaveden pilaantumisen vaara.

7 luku Suurten laitosten lupaharkinnan erityissäännökset

Energiateollisuus kannattaa yleisesti luvun säännöksiä muotoilua jäljempänä esitetyin muutoksin.

79 § Poikkeus päästötasoista

BAT-päätelmien päästötasoista voidaan poiketa erityisistä syistä 79 §:n mukaisesti. Poikkeusta ei saa myöntää, jos poikkeus aiheuttaisi 50 § 1 momentissa tarkoitettun seurauksen tai vaarantaisi valtioneuvoston asetuksella annetun ympäristön laatuvaatimuksen toteutumista.

Teollisuuspäästödirektiivissä poikkeamisella tarkoitetaan nimenomaan päästötasoista poikkeamista ja tämä tulisi täsmentää 79 §:n 1 momenttiin. Näin ollen EU-raportoitavaksi poikkeusmenettelyksi ei myöskään kansallisesti tule laajentaa sellaisia päätelmistä poikkeamia, joihin ei sisälly päästötasoja. Muiden kuin päästötasoja sisältävien päätelmien osalta lupaviranomaisilla tulee olla edelleen tapauskohtainen harkintavalta.

Direktiivin mahdollistama joustavampi tulkinta pitäisi ottaa paremmin huomioon säännöksessä erityisesti investointien toteutusaikataulujen osalta. Poikkeaman käyttö ei ole tarkoituksenmukaista investoinnin vähäisen lykkäyksen kaltaisiin tai muihin pieniin poikkeamiin, jotka johtuvat käytännön toteutuksen rajoitteista. Prosessiteollisuudessa investointien suunnittelu ja toteutus vaatii runsaasti aikaa. Laissa tulisi erottaa direktiivin tarkoittama poikkeus niistä tilanteista, joissa ei ole kyse investoinnin toteuttamatta jättämisestä vaan ainoastaan investoinnin toteutusaikataulusta.

Olisi sekä toiminnanharjoittajan että viranomaisten resurssien käytön kannalta perusteltua, että investointien toteutusajalle saataisiin joustoa ilman poikkeusmenettelyä. Tällöin komissiolle raportoitaisiin tarkoituksenmukaisesti vain niistä poikkeamista, joita direktiivissäkin on tarkoitettu. On myös perusteltua olettaa, että velvollisuus komissiolle raportoinnista voi rajoittaa poikkeamien myöntämistä.

Poikkeusmenettelyn oikeanlaiseksi kohdentamiseksi 79 §:ään tulisi lisätä uusi 3 momentti:

”Tämän pykälän mukaisena poikkeuksena päästötasoista ei kuitenkaan pidetä vähäisen lisäajan myöntämistä päätelmien noudattamiselle.”

Perusteluihin tulisi lisätä, että vähäisenä lisäaikana voidaan pitää enintään kahta vuotta. Tällöin lupaviranomainen antaa lupamääräyksenä päästöraja-arvon ja määrää ajankohdan, josta lähtien päästöraja-arvoa on noudatettava.

Energiateollisuus viittaa asiassa lisäksi Elinkeinoelämän keskusliiton lausuntoon.

81 § Menettely lupamääräysten tarkistamiseksi uusien päätelmien vuoksi

Säännöksen rakenne on pääosin onnistunut ja se, ettei päätelmien julkaiseminen automaattisesti laukaise suuren laitoksen luvan tarkistusta on äärimmäisen tärkeä lähtökohta. Menettely on riittävän joustava ja päätelmistä aiheutuviin tarkistustarpeisiin keskittyvä. Viitaten 79 §:n perusteluihin, vähäisen lisäajan myöntäminen ei tulisi tapahtua 79 §:n poikkeusmenettelyllä.

Energiateollisuus viittaa asiassa lisäksi Elinkeinoelämän keskusliiton lausuntoon.

82 § Maaperän ja pohjaveden perustilaselvitys

Perusteluissa aineistoksi hyväksytään sekä uudet että olemassa olevat tiedot. Energiateollisuus esittää, että 2 momentin 2 kohdasta tulee poistaa yliviivattu kohta, jotta se vastaa perusteluita:

2) riittävät tiedot mittauksista, jotka kuvastavat maaperän ja pohjaveden tilaa perustilaselvityksen laatimisen ajankohtana;

Ehdotettu säännös edellyttää perustilaselvitystä merkityksellistä vaarallista ainetta käyttävältä, tuottavalta tai ympäristöön päästävältä luvanvaraiselta toiminnolta. Perustilaselvitys pitää liittää lupahakemukseen. Merkityksellisen vaarallisen aineen määrittely perustuu kuitenkin riskinarviointiin, kuten asiaa on käsitelty 69 §:ssä. Säännöksestä jää epäselväksi, kuinka toiminnanharjoittaja saa tiedon merkityksellisten vaarallisten aineiden tulkinnasta. Jos perustilaselvitys on edellytys luvan myöntämiselle, epäselvyys tulee aiheuttamaan viivästyksiä.

Energiateollisuus esittää, että perustilaselvitystä ei pidettäisi olemassa olevien laitosten osalta luvan myöntämisen esteenä. Jos toiminnanharjoittajan antaman perustilaselvityksen katsotaan olevan puutteellinen, asia määrättäisiin jälkiselvitettäväksi 56 §:n mukaisesti.

Säännöksen osalta on myös huomattava, että arviolta 350 laitosta joutunee antamaan perustilaselvityksen. Alustavien tietojen mukaan öljy saatettaisiin tulkita merkitykselliseksi vaaralliseksi aineeksi ja johtaisi perustilaselvityksen tarpeeseen. Tällöin kaikki polttolaitokset tulisivat perustilaselvityksen piiriin. Selvitysten käsittely tulee

sitomaan viranomaisresursseja, joten joustava menettely on sekä toiminnanharjoittajien että viranomaisten etu.

Siirtymäsäännöksissä tulisi huomioida, että suurten polttolaitosten kiireinen lupamenettely ei saa säännöksen perusteella vaarantua. Suurten polttolaitosten lupakäsittely tulisi rajata ensimmäisessä vaiheessa suurten polttolaitosten lukuun liittyviin säännöksiin. Toisin sanoen kaikki muut uudet määräykset jätettäisiin tämän käsittelyn ulkopuolelle, mukaan lukien perustilaselvitys.

90 § Asetuksen noudattaminen lupamääräyksen sijaan

Säännöstä tulisi muuttaa vastaamaan teollisuus päästödirektiivin aiheuttamia muutoksia. BAT-päätelmien merkitys korostuu ja suurien polttolaitosten osalta tämä aiheuttaa ristiriitaisen tilanteen. Suurten polttolaitosten päästörajoista määrätään jatkossa tasavahvasti sekä asetuksella että BAT-päätelmiin perustuvalla viranomaistulkinnalla. Direktiivin asettama aikataulu kärjistää ongelman, sillä asetuksella asetettavia vähimmäispäästörajoja tulisi noudattaa ennen kuin tiedetään BAT-päätelmien päästötasoista. Muuttuneessa tilanteessa toiminnanharjoittaja ei pysty ennakoimaan tulevia vaatimuksia. Epäselvä tilanne voi johtaa useiden miljoonien eurojen virheinvestointiin.

Voimassa olevan ympäristönsuojelulain 56 §:n ("asetuksen noudattaminen luvan estämättä") hallituksen esityksen perusteluissa todetaan, että "pykälässä tarkoitettaisiin yksilöityjä veloitteita tai yksiselitteisiä asetusten säännöksiä, kuten päästöraja-arvoja" (HE 84/1999). Kyseinen tarkoitus ei enää toteudu päästöraja-arvojen osalta ja tulkinnanvaraisiin asioihin tulisi olla mahdollisuus saada selkeys lupamenettelyssä.

90 §:ään tulisi lisätä toinen momentti, jossa todettaisiin olemassa oleva käytäntö ja taattaisiin lupamenettelyn ensisijaisuus. Momentissa säädettäisiin, että jos toiminnanharjoittaja on hakenut ympäristöluvan muutosta asetuksen määräämästä asiasta, asetuksesta johtuvia tiukempia määräyksiä ei sovelleta ennen lupapäätöksen antamista. Toiminnanharjoittaja voisi siis hakeutua lupamenettelyyn päästöraja-arvojen osalta, jolloin noudatettavat päästöraja-arvot määräytyisivät lupamenettelyn tuloksena; eikä asetusta tällöin noudatettaisi. Ympäristölupapäätöksessä määrättäisiin ajankohta, josta lähtien uusia päästöraja-arvoja on noudatettava ja joka huomioisi investoinnin valmistelun vaatiman ajan.

92 § Luvan muuttaminen

Säännöksessä säädetään perusteista ja tahoista, joiden hakemusta luvan myöntäneen viranomaisen on muutettava lupaa. Ehdotettu säännös on muodoltaan ehdoton ja pakottaa luvan myöntäneen viranomaisen toimimaan mainittujen tahojen hakemuksesta. Resurssien tehokkaan käytön edistämiseksi lupaviranomaiselle tulisi sallia säännöksessä harkintavalta muutosten ajoittamisen suhteen.

98 § Hallintomenettely eräissä asioissa

Energiateollisuus pitää tärkeänä, että täydellisen lupamenettelyn rinnalla voidaan käyttää keveämpää, nopeampaa hallintomenettelyä.

100 § Rekisteröinti-ilmoituksen sisältö ja viranomaisen ilmoitus rekisteröinnistä

Toiminnanharjoittajan on tehtävä 99 §:n mukaisesti rekisteröinti 90 päivää ennen toiminnan aloittamista. Tietyissä tapauksissa toimintoon voidaan vaatia ympäristölupa rekisteröinnin sijaan. 100 §:ssä säädetään, että viranomainen ilmoittaa rekisteröinnin tapahtumisesta. Tämä ei ole käytännössä aina toteutunut. Epäselvyyksien välttämiseksi ja toiminnanharjoittajan oikeusturvan vahvistamiseksi 100 §:n viimeiseen lauseeseen tulisi tehdä lisäys: "*Viranomainen ilmoittaa toiminnanrekisteröinnistä ilmoituksen tekijälle 90 vuorokauden aikana*".

105 § Ilmoituksen käsittely

101 §:n mukaisesta toiminnasta tulee tehdä ilmoitus ja toimintaa ei saa aloittaa ennen kuin ilmoituksesta on kulunut 30 vuorokautta. 105 §:n mukaisesti viranomaisen on kuitenkin annettava päätös ilmoituksesta. Epäselvyyksien välttämiseksi ja toiminnanharjoittajan oikeusturvan varmistamiseksi säännökseen tulisi lisätä 30 vrk:n käsittelymääräaika viranomaiselle.

13 luku Suuret polttolaitokset

Ympäristöministeriön projektiryhmässä 3 käsiteltiin vuoden 2012 aikana suuria polttolaitoksia koskevat direktiivin osat. Kokouksissa todettiin useaan otteeseen, että direktiivi on epäselvä ja tulkinnanvarainen suomalaisten polttolaitosten kannalta. Projektiryhmä päätyi esittämään LCP-asetuksessa ja sen perusteluissa näkyviä sanamuotoja perusteellisen työn tuloksena. Lakiehdotuksen suuria polttolaitoksia koskevan luvun tulisi noudattaa projektiryhmän tulkintoja.

Ympäristönsuojelulaissa ja sen perusteluissa ei tulisi tehdä viittauksia direktiiviin.

Eriyisesti pysyväisluontoisista säännöksistä viittaukset tulisi poistaa.

Teollisuuspäästödirektiivi asettaa suurille polttolaitoksille erittäin tiukan aikataulun ja valmistautuminen päästövähennyksiin pitää saada käyntiin mahdollisimman pian. Jos ympäristönsuojelulakiin jätetään tulkinnanvaraiset viittaukset direktiiviin, lain selkeys heikkenee ja pelkona on viivästykset lupakäsittelyssä.

118 § Suurten polttolaitosten päästöjen rajoittaminen

Energiateollisuus on esittänyt suuria polttolaitoksia käsitelleessä työryhmässä, että lainsäädäntötyössä tulee pyrkiä purkamaan teollisuuspäästödirektiivin ja suurten polttolaitosten (LCP) BAT-päätelmiin liittyvää epävarmuutta. Asiasta on tarkemmin 14.9.2012 annetussa lausunnossa.

LCP BAT-päätelmät julkaistaan saatujen tietojen mukaan vuonna 2015 ja tämän jälkeen alkaa 81 §:n mukainen menettely. Eriyisesti vanhojen laitosten osalta tulevat BAT-päätelmät aiheuttavat merkittävää epävarmuutta. Vanha polttolaitos saattaa saavuttaa kohtuullisella ympäristöinvestoinnilla direktiivin tiukat vähimmäisvaatimukset, mutta ei välttämättä BAT-päätelmien vielä tiukempia päästötasoja. Investointipäätös voidaan joutua tekemään ennen kuin BAT-päätelmät ovat tiedossa. Vanhojen polttolaitosten osalta tulisi hyväksyä direktiivin liitteen V päästötaso ja sallia perusteluissa BAT-poikkeaman automaattinen käyttö. Kyse on energian toimitusvarmuuden kannalta merkittävästä asiasta, sillä epävarmuus voi johtaa tuotantokapasiteetin ennen aikaiseen alasajoon. Tämä ei tulisi olla lainsäädännön tarkoituksena, vaan ympäristövaikutusten vähentäminen kustannustehokkaasti. Perusteluihin tulisi tehdä seuraava lisäys (alleviivaus):

[...] polttolaitokselle on myönnetty 79 §:n nojalla oikeus poiketa parhaaseen käyttökelpoiseen tekniikkaan perustuvien päätelmien mukaisten päästötasojen perusteella vahvistettavista päästöraja-arvoista. BAT-poikkeamaperusteen voidaan katsoa täyttyvän teknisten syiden vuoksi kiinteää polttoainetta polttavassa energiantuotantoyksikössä, joka on saanut luvan toiminnan aloittamiseksi ennen 1 päivän heinäkuuta 1987, ja lupaviranomaisen olisi hyväksyttävä teollisuuspäästödirektiivin liitteiden mukaisten päästörajojen käyttö näille laitoksille.

119 § Polttoainetehon yhteenlaskemissäännöt

Säännöksen perusteluissa tulisi todeta, että 3 momenttia ei ole tarkoitus soveltaa taannehtivasti.

120 § Määräajan noudatettavat päästöraja-arvot

Yksityiskohtaisissa perusteluissa viitataan voimaannpanosäännöksiin, joita ei ole olemassa.

121 § Menettely savukaasujen puhdistinlaitteen rikkoutumisen tai sen toiminnan häiriön aikana

Säännös poikkeaa asiaa käsitelleen projektiryhmän esityksestä. 2 momentista tulisi poistaa yliviivatut sanat: " Suuren polttolaitoksen toiminnanharjoittajan on ilmoitettava valtion valvontaviranomaiselle ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle polttolaitoksen savukaasujen puhdistinlaitteiden häiriöistä ja rikkoutumisista viipymättä, kuitenkin viimeistään 48 tunnin kuluessa niiden ilmenemisestä."

124 § Päästöjen tarkkailu ja tietojen toimittaminen

Säännöksen perusteluissa todetaan virheellisesti, että yli 100 MW:n polttolaitosta tulee tarkkailla jatkuvin mittauksin. Oikea sanamuoto on, että yli 100 MW:n energiantuotantoyksikköä tarkkaillaan jatkuvin mittauksin. Viittaus direktiiviin tulee poistaa ja käyttää projektiryhmässä 3 sovittua tulkintaa.

141 § Ääniympäristön laatu ja laatuvaatimukset

Ehdotetun 141 §:n ja sen mukaisen asetuksenantovaltuuden suhde 8 §:ään ja 9 §:n mukaiseen asetuksenantovaltuuteen on epäselvä ja johtaa päällekkäiseen ja ristiriitaiseen sääntelyyn.

Energiateollisuus korostaa, että terveyshaittaa ei saa aiheuttaa, mutta viihtyvyys on aina intressien yhteensovittamista. Sääntelyn tulee olla riittävän täsmällistä elinkeinonharjoittajien kannalta. Terveyshaitalla tarkoitetaan ihmisessä todettavaa sairautta, muuta terveydenhäiriötä tai sellaisen tekijän tai olosuhteen esiintymistä, joka voi vähentää väestön tai yksilön elinympäristön terveellisyyttä. Ympäristön yleisen viihtyisyyden vähentymistä ei ole lainsäädäntökeinoin ennen määritelty.

Intressien yhteensovittaminen viihtyvyyden osalta tulee käsiteltyä muun muassa kaavoituksessa, jossa on kielletty aiheuttamasta kohtuutonta haittaa, silti viihtyisyyteen voi tulla muutoksia.

Lain yksityiskohtaisissa perusteluissa myös korostetaan, että melun vaarallisuus liittyy väestötason terveysriskiin. Yksityiskohtaisten perusteluiden lause: "*Ääniympäristöä ei voida pitää hyväksyttävänä, jos uni tai lepo häiriintyy tai jos väestötason terveysriski on merkittävä*" avaa kuitenkin oven täysin subjektiivisille tulkinnoille äänen vaikutuksista. Lause tulisi muuttaa muotoon: "*Ääniympäristöä ei voida pitää hyväksyttävänä, jos väestötason terveysriski on merkittävä. Terveysriskinä pidetään myös unen tai levon häiriintymistä*".

Lain yksityiskohtaisissa perustelujen 141 §:n teksti vaikuttaa lisäksi siltä, että siinä on yhdistetty huoneakustiikan ja ympäristömelun vaatimuksia yhteen, lopputuloksen ollessa epäonnistunut. Esimerkiksi kaiuntaisuus kuuluu selkeästi sisätilojen äänimaailmaan ja ääniasiantuntijoiden mukaan ulkoalueen jälkikaiunta-ajalle ei voi, eikä pidä, esittää vaatimuksia.

Ehdotettu 141 § vaikeuttaa huomattavasti tuulivoiman lisärakentamista. Ehdotus on näin ristiriidassa hallitusohjelman tavoitteiden kanssa, joissa mainitaan kokonaisuudistuksen tavoitteena olevan muun ohella ilmastonmuutoksen torjuminen.

Ympäristönsuojelulakiin ehdotettu 141 § on poistettava ja muissa säännöksissä toteutettavaa melusääntelyä on selkeytettävä. Tuemme myös Suomen Tuulivoimayhdistyksen lausuntoa tässä asiassa.

181 § Uhkasakko, teettämisuhka ja keskeyttämisuhka

Ehdotukseen on sisällytetty säännös koskien luonnollisen henkilön itsekriminointisuoja. Koska ympäristörikoksissa yhteisörankaistus on lain mukaan mahdollinen, oikeudenmukaisen oikeuden käynnin takaamiseksi suoja tulisi koskettaa myös oikeushenkilöitä. 181 §:n 2 momenttia tulisi täydentää seuraavasti:

"Luonnollisen tai oikeushenkilön saattamiseksi syytteeseen ei saa käyttää...".

203 § Mittausten ja tutkimusten laadunvarmistus

Lakiehdotuksessa mittausten ja tutkimusten laadunvarmistusta käsittelevää kohtaa on laajennettu huomattavasti aiemmasta ja samalla sen vaatimustasoa on kiristetty. Ehdotettu akkreditointivaatimus tulee toteutuessaan kohtuuttomasti vaikeuttamaan toimintaa suhteessa saavutettaviin hyötyihin. Energiateollisuus esittää, että säännöksen vaatimukset palautetaan lähemmäksi voimassa olevan 108 §:n muotoilua. Tarvittaessa yksityiskohtaisista ja kohdennetuista vaatimuksista voisi säätää asetuksella.

Energiateollisuus viittaa asiassa lisäksi Elinkeinoelämän keskusliiton lausuntoon.

21 luku Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Laki tulisi voimaan ehdotuksen mukaan 1.1.2014, mutta tämän toteutuminen vaikuttaa haasteelliselta lain laajuuteen nähden. Ehdotuksen osalta tulisi huomata, että jotkin siirtymäajat ovat erittäin lyhyitä. 82 §:n mukainen perustilaselvitys vaaditaan lupahakemuksen liitteeksi, jos hakemus jätetään 7.1.2014 jälkeen (82§, yksityiskohtaiset perustelu). Suurilta polttolaitoksilta vaaditaan luvan tarkistus kuuden kuukauden sisällä lain voimaantulosta eli 30.6.2014 (219 §).

Ongelma syntyy direktiivin asettamasta aikataulusta. Ehdotuksessa tulisi tästäkin huolimatta pyrkiä takaamaan toiminnanharjoittajille riittävä siirtymäaika. On ongelmallista olettaa, että kaikki toiminnanharjoittajat pystyvät ennakoimaan kansallisen lainsäädännön vaatimuksia direktiiviartikloista.

219 § Suuret polttolaitokset

Teollisuuspäästödirektiivi asettaa suurille polttolaitoksille erittäin tiukan aikataulun kiristyvien vaatimusten noudattamiseen. Näiden täyttäminen edellyttää useissa tapauksissa mittavia investointeja. Valmistautuminen päästövähennyksiin pitää saada käyntiin mahdollisimman pian. Siirtymäsäännöksissä tulee tämän vuoksi mahdollistaa rajattu lupamenettely suurille polttolaitoksille. Rajatussa menettelyssä polttolaitosten luvista tarkastettaisiin vain suuria polttolaitoksia käsittelevän luvun säännökset ellei luvan hakija olisi hakemuksessaan esittänyt laajempaa tarkistusta.

"Suuren polttolaitoksen, jonka toimintaan on myönnetty lupa ennen 7 päivää tammikuuta 2013 tai laitoksen, jonka ympäristölupahakemus on kuulutettu ennen mainittua ajankohtaa ja joka on otettu käyttöön viimeistään 7.1.2014, toiminnanharjoittajan on jätettävä hakemus lupamääräysten tarkistamiseksi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014. Lupamääräysten tarkistaminen voi koskettaa vain luvun 13 säännöksiä ellei luvan hakija ole hakemuksessaan esittänyt laajempaa tarkistusta."

Liitteet 1, 2 ja 3

PINO-asetuksen alaiset energiantuotantoyksiköt ovat perustelluista syistä rekisteröinnin piirissä. Myös yksiköiden polttoainevarastot tulisi olla rekisteröintimenettelyssä. Liitteen 2 kohtaa 5 e tulisi täydentää seuraavasti:

e) Muu polttonesteiden tai vaarallisen nestemäisen kemikaalin varasto, jossa voidaan varastoida tällaista kemikaalia vähintään 100 m³, ei kuitenkaan voimansiirron suurmuuntaja-asema tai tärkeän tai muun vedenhankintakäyttöön soveltuvan pohjavesi-alueen ulkopuolella sijaitseva vähittäismyynnin valmiiksi pakattujen tuotteiden kappaletavaravarasto eikä sellainen vähintään 100 m³ polttonestesäiliö, joka sijaitsee ympäristönsuojelun tietojärjestelmään rekisteröitävän energiantuotantolaitoksen yhteydessä.

Liitteen 2 kohta 3a ja liite 3 ovat tulkinnaltaan epäselviä. Liitteistä jää epäselväksi milloin ja millä perusteilla toiminto on rekisteröinnin piirissä.

Ympäristönsuojelulakiin liittyvät lait

Laki eräiden ympäristölle aiheutuneiden vahinkojen korjaamisesta

Muutokset muihin lakeihin sisältää pääasiallisesti viittausmuutoksia, mutta mukana on myös joitakin lisäyksiä. Koska alla oleva säännös on uusi ja sen vaikutuksia ei ole riittävästi arvioitu, se tulisi poistaa ehdotuksesta jälkivalmisteltavaksi.

"4 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

4) vahingolla suoraan tai välillisesti tapahtuvaa mitattavissa olevaa luonnonvarojen haitallista muutosta tai luonnonvarapalvelun huonontumista."

Lopuksi

Energiateollisuus toivoo, että ympäristöministeriö on valmis keskustelemaan muutosesityksistä lausuntokierroksen jälkeen.

Yhteystiedot

Yhteyshenkilömme asiassa on asiantuntija Jukka Makkonen ja Miia Wallén. Heidän yhteystietonsa ovat: Energiateollisuus ry, PL 100, Fredrikinkatu 51-53, 00101 Helsinki. Puhelin 040 702 8634; e-mail: jukka.makkonen@energia.fi
Puhelin 0503297127; e-mail: miia.wallén@energia.fi

Kunnioitavasti

ENERGIATEOLLISUUS RY

Juha Naukkarinen
Toimitusjohtaja